

Euskara ahoan?

Aukeratu erantzun zuzena, Eli Larrinagak kontatzen duena entzuten duzun bitartean.

Zeintzuk ikasleri erreparatzen die Larrinagak autobusean?

Hurren, hau da, hurbilen daudenei.
Urrunen daudenei.
Erdaraz ari direnei.

Zer motatako oinetakoak ari zen arakatzen neska mugikorrean?

Larruzko sandaliak.
Takoidun zapatak.
Kirol-oinetakoak.

Zeintzuk zapata izan zituen gustukoen azkenean neskak?

Takoidunak.
Ez dakigu.
Kirol-oinetakoak.

Zelakoa zen hiru ikasleek espero zuten azterketa?

Luzea.
Gaitza.
Erraza.

Zer dela-eta zen kexu ikasleetako bat?

Irakasle hark azterketa zailak ipintzen zituelako.
Irakasleak ez zituelako eseak behar bezala ahoskatzen.
Irakasleak ez zituelako zetak behar bezala ahoskatzen.

Zer hizkuntzatan ari ziren egiten ikasketak hiru neskak?

Euskaraz.
Frantsesez.
Gaztelera.

Hirurek argi izan zuten hasieratik euskaraz ikasiko zutela unibertsitatean?

Ez, batek ere ez.
Bik, bai; besteak azken momentuan erabaki zuen.
Bai, noski.

Ze hizkuntzatan ari ziren hiru neska ikasleak?

Gaztelera.
Italieraz.
Euskaraz.

Zelan heldu zen Larrinaga unibertsitatara?

Sutan.
Pozarren.
Nekatuta.

Zuzenketa-orria

Zeintzuk ikasleri erreparatzen die Larrinagak autobusean?

- ✓ Hurren, hau da, hurbilen daudenei.

Zer motatako oinetakoak ari zen arakatzen neska mugikorrean?

- ✓ Takoidun zapatak.

Zeintzuk zapata izan zituen gustuko azkenean neskak?

- ✓ Ez dakigu.

Zelakoa zen hiru ikasleek espero zuten azterketa?

- ✓ Erraza.

Zer dela-eta zen kexu ikasleetako bat?

- ✓ Irakasleak ez zituelako zetak behar bezala ahoskatzen.

Zer hizkuntzatan ari ziren egiten ikasketak hiru neskak?

- ✓ Euskaraz.

Hirurek argi izan zuten hasieratik euskaraz ikasiko zutela unibertsitatean?

- ✓ Bik, bai; besteak azken momentuan erabaki zuten.

Ze hizkuntzatan ari ziren hiru neska ikasleak?

- ✓ Gaztelaraz

Zelan heldu zen Larrinaga unibertsitatara?

- ✓ Sutan.

Transkripzioa

Euskara ahoan?

ELI LARRINAGA.- Hamarrak eta hogeian unibertsitatara eroango nauen autobusean egongo naiz. Ikasleak izango dodaz (ditut) bidaia-lagun eta egunero gertatzen jatan (zaidan) moduan, hurren daukadazanei (dauzkadanei) erreparatuko deusiet (diet). Aurreko batean parean ezarri zen neska gazteak Leioara heldu arteko denbora guztia emon eban (eman zuen), 18 bat minutu, telefono mugikorrean zapatak ikusten. Aldean, marra urdindun kirol-oinetakoak eukazan (zeuzkan) jantzita, baina atzamarragaz (atzamarrarekin) gora eta behera, takoidunak arakatzeari ekin eutsen (zion). Leioako campusera sartzeko azken biribilgunean gengozeanean (geundenean) zalantzetan ebilen (zebilen) biren artean segundo batzuk egiten ebazan (zituen) zapata pare bati begira, gero besteari, berriro aurrekora eta, azkenean, gustukoena zein eukan (zeukan) jakin barik geratu nintzen.

Ikusitakoa baino, interesgarriagoa izaten da, gehienetan, gazteengandik entzundakoa. Ez dut beren-beregiko ahaleginik egin behar zer dinoen (dioen) harrapatzeko, oso entzumen finekoa naiz, eta gura barik be (ere), beti daukat belarria erne. Joan den barikuan unibertsitatetako autobusean entzundakoa kontatuko deusiedaz (dizkizuet) gaur. Hiru neska gazte aurrez aurre ezarrita joiazan (zihoazen). Ni, berriz, euren atzeko ilaran. Magisteritzako (sic) ikasleak ziren eta lehen hiruhilekoko azken azterketa eukun (zeukaten) egun horretan. Ez eben (zuten) proba gaxa (gaitza) espero; izan be, irakasleak aukerako galdera multzoa eskaini eutsien (zient) azterketa prestatzeko. Beraz, horreek (horiek) landuta, erraza galderei patxadaz erantzutea. Hori bai, akats ortografikoak eginez gero, puntu negatiboak hartuko ebezan (zituzten). Horretarako deretxorik ez dagoela bota eban (zuen) neskatariko batek, irakasgaiak ez eukalako (zeukalako) zerikusirik falta barik idazteagaz (idaztearekin). Gainera, kontuak eskatzen hasita, gaineratu eban (zuen) beste neska batek, irakasleari berari be (ere) puntu negatiboak ipini beharko geunskioz (genizkioke) berba egiteko orduan ez dituelako zetak ganoraz ahoskatzen. Ese balira moduan egiten dituelako. “Kontxo!” pentsatu neban (nuen), urte gutxi barru ikastetxeren batean maistra zereginetan ibiliko diren gazte honeentzat (hauentzat), antza, garrantzi bera dauka alfabetoaren azken letra, zeta, ahoskatzeak eta akats ortografiko barik idazteak. Horrerik (horri) buelta batzuk ematen nengoela heldu neutsan (nion) berriro euren arteko berbaldiari. Unibertsitatean euskaraz ikasi ala ez zelan erabaki eben (zuten), horren inguruan ebizen (zebiltzan). Bik oso argi izan eben (zuten) hasieratik. Hirugarrena, oster, zer egin argitu ezinda ibili omen zen matrikula gauzatze momentura arte. Batetik, beldur zen institutuan lortutako maila ez ete (ote) zen nahikoa izango fakultate batean eskatzen den neurria emateko; gainera, “lana topatzeko orduan, batek daki non amaituko dugun” baieztatu eban (zuen), eta “igual hemendik kanpora joan behar badugu tituluak euskaraz izateak gure alde baino, gure kontra egin daike” (dezake).

Hori guztia azaltzen eban (zuen) bitartean, atzeko aulkian ezarrita egoan (zegoen) emakumea barrutik erreguka egoan (ari zen) ez ebalako (zuelako) gura zapatekin gertatutakoa errepikatzerik; hau da, ez eban (zuen) gura istorioaren amaiera zein den jakin barik geratu. Zorionez, neskak segituan erantzun eutsen (zion) erreguari: azkenean, euskararen alde egin eban (zuen) ordura arte ikasitako guztia ez galtzeko. 100 bat metrora genduan (genuen) autobusaren azken parada, bakarra. Denok jakak janzen gengoan (ari ginen) bitartean heldu zen ginga: “gainera”, aitortu eban (zuen) neska gazteak, “aita-amak erdaldunak dira, eta ahalegin handia egin dabe (dute), nigaz eta nebagaz euskara ikasi daigun” (dezagun). Hortxe amaitu zen bidaia; ez, oster, zutabe hau. Detailtxo bat ostendu deusuet, gorde deusuet (dizuet) orain arte: hiru neskek berbaldi osoa castellano perfektuan burutu eben (zuten), eta horrexegatik, mikrofonoaren aurrean dagoen hau, joan den barikuan arduratuta eta ernegatzen, bor-bor-bor heldu zen fakultatera.